

тѣ си и рѣшава да ѿ прѣправи на палатѣ; свыква архитектоны, работници и събара околныѣ зданія. Прѣобразява ся навчасѣ на велможѣ и облича дрехы по-свѣтлы и отъ Дука Гюизскаго. И като ще минуваше прѣзъ градѣтъ заповѣдваше да ся чистятъ и метѣтъ улицѣтъ, да звѣнятъ звѣновыѣтъ, като че ставаше нѣкоя церковна литанія. И самъ той що бѣ отмѣнилъ Неаполитанцыѣтъ отъ даждія, сега натоварваше всякой гражданинѣ съ данѣкъ твърдѣ тежѣкъ, плащанѣ при появяваніе..... на бѣсилкѣтъ или на бравѣтъ..... Като заплаши и самыѣтъ си шурины принуди го да прибѣгне въ Новѣтъ твърдыниѣ. Даде голѣмо угощеніе въ Павсалипскыѣтъ градины, дѣто покани и дука Аркскаго който ся отрече да не иде, а Мазаніель стига тамъ самичѣкъ на царскѣтъ ладіѣтъ пропращанѣ отъ музыканты, като ввѣрляше жѣлтицы въ морето и караше пріятелитѣ си да ся гуркатѣ да вадятъ ввѣрленното и въ сѣщото врѣме бѣеше тѣзи дѣто не рачахѣ. Натѣпка тѣрбухѣтъ си съ ястія и питія, враща ся прѣзъ нощѣтъ на ладіѣтъ си, и като намѣрва лопатарыѣтъ че теглятъ бавно ввѣрля ся въ морето за да стигне по скоро пловискомѣ. А слѣдѣ единѣ часъ като го прѣхваща бѣловчѣ, естествениѣ отъ испрѣди, укорява дука Аркскаго че го отровилѣ. Укорѣ потвѣрденѣ наистинѣ отъ нѣкои историцы, но опроверганѣ отъ здравый разумѣ. Защото не тѣлото но духѣтъ на рыбака бѣше ся отровилѣ, и то поради самаго него. Ако бы искалѣ подкралѣтъ да падне въ таквозѣ прѣстѣпленіе, не бы чакалѣ минутѣтъ въ който то бѣ станѣло вече бесполезно.

И наистинѣ Мазаніель отъ часъ на часъ ся изгубваше отъ слѣдствіята на полудѣлѣтъ си силѣ, а дукѣ Арскый и Гюизи нѣмахѣ друго що да правятъ освѣнѣ да го оставятъ свѣбоденѣ що тѣй по скоро да ся отгѣрватѣ отъ него..... и тѣзи разумѣ и леснѣ мѣркѣ зехѣ и единыѣтъ и другыѣтъ за цѣльтъ си.

А народѣтъ който гледаше началника, когото самъ бѣ